

KTERAK MIKY DÄŠLAL OSTUDU

ÅšterÃ½, 13 Åºnor 2024

NenÃ½- tomu tak dÃ½vno, co jsme se s Mikym (mÃ½m kocourem) pÅ™estÃ½ovali. JÃ½ musela po sedmi letech opustit milovanou vesnici, Miky svÃ© teritorium. VÃ½dÃ½la jsem, Å¾e to bude pro oba tÃ½kÃ© a pro Mikyho obzvlÃ¡Å¡Å¥, a tak jsem celou akci nÃ½leÅ¾itÃ½ pÅ™ipravila, abych Mikymu pÅ™Ã½chod do novÃ©ho teritoria co nejvÃ©ce ulehÃ•ila. Marnost nad marnou poÅ™Ã½d to bylo mÃ½lo.

ChlupatÃ½ nosÃ½nek mÃ½ velkÃ½ stesk po domovÃ½ a celÃ© noci mÃ½ terorizuje nelidskÃ½m, ba nekoÅ•iÅ•Ã-m Å™vanÃ-m. ZnÃ½- to, jako kdyÅ¾ dÃ½-tÃ½ napichujete na roÅ¾e a jÃ½ se divÃ-m, Å¾e mi jeÅ½itÃ½ u dveÅ™Ã- nezvonila policie.

KdyÅ¾ pominu, Å¾e mi od stesku rozcupoval ÅºplnÃ½ novÃ© a velmi drahÃ© zÃ½clony, musÃ-m Å™Ã-ct, Å¾e se jinak chovÃ½ pÅ™Ã½kladnÃ½ a po sedmi letech dokonce zaÅ•al pouÅ¾Ã½vat svÃ© dva koÅ•iÅ•Ã-zÃ½chody, kterÃ© netknutÃ½ stÃ½ly celou vÃ½Å•nost v rohu naÅ½eho bÃ½valÃ©ho bytu a Å•ekaly na svou pÅ™Ã½leÅ¾itost.

Po nÃ½kolikÃ½tÃ© probdÃ½lÃ© noci, opakovanÃ½ buzena audiovizuÅ½lnÃ-m terorem Å•tyÅ™kilovÃ©ho Å•Ã½bla, mi pÅ™iÅ½lo na mysl, Å¾e mu koupÃ-m kÃ½Å-ry a budeme chodit ven spolu.

VÃ½bornÃ½ nÃ½pad.

Miky je kupodivu velmi bystrÃ½ po mnÃ½, takÅ¾e docela rychle pÅ™iÅ½el na to, o co jde a nijak se nevpouzel. PÅ™i prvnÃ½ prochÃ½zce jsme si museli ujasnit pravidla. KupÅ™Ã½kladu: kterÃ© kÅ™ovÃ-ne, na stromy ne, do cizÃ-ch oken a cizÃ-balkony rozhodnÃ½ ne, coÅ¾ se z chlupÃ½ovoy strany nesetkalo s pochopenÃ-m.

Ale vysvÃ½tlujte koÅ•ce, jakÃ½ paragraf zakazuje vstup na cizÃ-pozemek.

NejvÃ½tÅ½Ã½- potÅ™ebu prozkoumÃ½vat okolÃ½- zÃ½-skÃ½vÃ½ audioteristora kolem pÅ™lnoci, kdy jÃ½ se uÅ¾ dÃ½vno kolÃ©bÃ½m v nÃ½ruÅ•i Hypnoa. UÅ¾ jsem zapomnÃ½la, jakÃ© to je usÃ-nat pÅ™ed pÅ™lnocÃ½ v poklidu, neruÅ•ena a probouzet se bez doprovodnÃ©ho zvuku zvracenÃ½ ze sousedstvÃ-. OdstÃ½ovala jsem se, abych se v noci mohla vyspat, a teÅ• nemÅ¾u spÃ½t z jinÃ©ho dÅ½vodu, to jsou paradoxy, viÅ•te?

Tak jako tak, noÅ•nÃ½- prochÃ½zky pod rouÅ•kou tmy zÃ½-skÃ½vajÃ½- jakousi anonymitu, a tak jsme se s Mikym stali fantomy noci; kdy on na kÃ½Å-rkÃ½ch a jÃ½ v pyÅ¾amu prozkoumÃ½vÃ½me sousednÃ½- zahrady, terasy, kÅ½lny, altÃ½ny, sklepenÃ½-, pÅ™Ã½stÃ½eÅ™eÅ½ky a vÅ½echno ostatnÃ½-, kam jen koÅ•ka strÃ•Ã½- nos.

NaÅ½itÃ½stÃ½- jsme v noci doteÅ•nikoho nepotkali, tak jsem se stala jakÃ½msi pyÅ¾amovÃ½m pÅ™Ã½zrakem, nikÃ½m nepozorovanÃ½m. Tedy aÅ¾ do vÅ•erejÅ½ka.

SametovÃ½ tlapiÅ•ka si usmyslel, Å¾e zahradnÃ½ domek ve vedlejÅ½Ã-m stavenÃ½ si zaslouÅ¾Ã½- vÃ©ce pozornosti a rozhodl se ho

bláhá prozkoumat. Dáky jeho dokonalém nočním mimikrám dokaže perfektně splynout s prostředkem a já jen po tahu vodítka tužila, kde se zrovna nachází. Baterku jsem pečlivě zhasnutou mačkala v kapse, protože kužel ostrýho světla by jistě vzbudil pozornost, a trpělivě, za doprovodu čehož závějinu, jsem ēekala, aby si Miky vjechoval do vnitřku.

Co ēert nechť je, chlupatá koule se prosmrkla pod zahradním nájemním, které se s velkou parádou a za početnými dveřmi rachotu zhroutilo k zemi. Než se rozsvítila okna v přístřešku, vzali jsme nohy na ramena. Miky pelážil, co mu to lajna dovolila, ale já mám na rozdíl od něj nohy dvě, tak jsem ho chápala pod paží a utáhla s ním do tmavé ulice, aby nás nikdo neodhalil. Po chvíli se zdálo, že je bezpečno, proto jsme vystráli z tmavého krytu nos a pokračovali v prázdnku okolí.

Další na přístřešku byla ještě málko prozkoumaná sousedovská zahrada. Sametová tlapka následně opevňovala jehličnatý plot, když zcela nečekaně se otevřely dveře na terasu a vyžila paní v noční kožili, kterou mála pouze ledabyle pohrozená kabát.

Zamála na mě baterkou a podrobovala mě všechnu prvního stupně. Miky se udeřil neviditelným, tak jsem ho přemítala na vodítku k sobě, vzala znova do náruče a popravdu vyložila, kdo jsme a co tam děláme.

Paní mojí teorii neváhala ani za moment, moje kytičkování pyžamo ani vypouzející kočka ji o přísnosti málých argumentů nepřesvědčila, proto jsem musela přistoupit kdo jsem, kde bydlím, s kálem bydlím, kdy jsem se narodila, jaký jsem přistojnosti, jak se jmenovali moji rodiče, prarodiče, jakou mám politickou přistojnost a jak ēasto menstruuju.

S pocitem hanby a potupy jsme poté s Mikym zamáli domá a já si příkaz-kájam, že jsem se tedy v novém bydlišti moc neuvedla.

Uviděl, co mám přinesou další - zároveň...

Váždy a vžeho schopná;

VERONIKA